

၇၇၇၇၇ (သတ္တ)

သတိ

ဝင်္ကမ္မဗျူဟ

"သတိ ဖွင့်မဖတ် ... ရ"

သဘာဝတရားကြီးက ဆန်းကြယ်၏။ တစ်ခါတလေ ဖြေရှင်းမရသော ပုစ္ဆာများ ဖြင့် ပြည့်နှက်တတ်သည် ။ လူတို့ ၏ စိတ်သည် လည်း ခန့်မှန်းရခက်၏။ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုမူရသည် ကို လူသားတော်တော် များများ ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည် ။

"မိစု စာဂျိုပိုးမလေး ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ"

"ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး စာအုပ်လေး တစ်အုပ်ရှာနေတာ"

"နင်ကတော့ အမြဲစာအုပ်တွေ စာတွေ မပါဘဲ စကားမပြောတတ်ဘူးနော်"

"သော်တာ ငါ့ဆိုပြောဖို့ ပဲ အမြဲချောင်းနေ သိလား""နင်ကိုက အပြောအဆို မလွတ်အောင် နေတာကိုး"

သူ့နာမည်က စုရေချယ်။ စာဂျိုပိုး မှန်ချောင်မလေး တစ်ယောက်ပေါ့။ စာအုပ်တွေနဲ့ မျက်နှာခွာတယ်ကို မရှိ။ စာဖတ်ရခြင်းကို နှစ်သက်ခုန်မင်သူ တစ်ယောက်ဆိုလည်း မမှားချေ။ ဘယ်လိုစာအုပ်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်သူ ဖတ်သည် ။ ဟာသ အချစ် ဘယ်လို စာအုပ်ပင် ဖြစ်နေပါစေ ဗဟု သုတ တစ်ခုခုရအောင် ရှာဖွေတတ်သည် ။ မျက်မှန်သည် လည်း ပုလင်းဖင် အရွယ်အစား ဖြစ်နေချေပြီ။ စာဖတ်ခြင်း အလေ့အထ ကောင်းကို ငယ်စဉ်က တည်းက အဘွားဖြစ်သူထံက လက်ဆင့်ကမ်း အမွေရခဲ့သည် ဟု ဆိုရမ

ည်။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သော်တာကတော့ ကလေးဆန်သည် ။ ဘယ်အရာကိုမှ အလေးအနက် မထားတတ်ချေ။ အတန်းထဲတွင် လည်း အဆင့်မှာ ဘိတ်ဆုံးဖြစ်သည် ။ သော်တာမှာ ရုပ်ရည်လေး လှပပြီး အပြောအဆိုကောင်း၍ အပေါင်းအသင်းဆန်သည် ။ စုရေချယ်နဲ့ တော့ ကွဲပြား၏။ စုရေချယ်မှာ သူငယ်ချင်း ဆိုလို့ သော်တာတစ်ယောက်သာ ရှိသည် ။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း စာအုပ်နဲ့ မျက်နှာ ကပ်ထားသည် က ပို၍ မှန်ကန်လိမ့်မည်။

"ဟေ့ စာဂျှပ်ဗလေး မှန်ချောင်မလေး"

"ဟဲ့နင်တို့ ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ"

"အချောလေးပဲ မင်းဘေးနားက ရုပ်ဆိုးမလေးကို ပြောတာပေါ့"

"ပြောစရာမလိုဘူး လူတကာကို စချင်တိုင်း စရအောင် ခင်ဗျားတို့က လမ်းသရဲတွေလား"

"မထင်ရဘူး အစွာလေးပဲ"

"စွာတော့ ဘာဖြစ်ချင်လို့ "

"သော်တာ တော်ပါတော့ လာသွားရအောင်"

စုရေချယ် စကားကြောင့် သော်တာလည်း ဘာမှ မပြောဘဲ မကြားချင်ယောင် ဆောင်ကာ ထွက်သွားတော့သည် ။ သော်တာ စုရေချယ်အပေါ် အလွန်ကောင်းသည် ။ စုရေချယ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အထိမခံ။ စုရေချယ်ကတော့ ရေခဲတုန်း။ အရာရာကို သည်းခံခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်းဟု လက်ခံထားသည် ။

"မိစု နင်နည်းနည်းမှ မမိုက်ဘူးဟာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"နင်ကလေ တစ်လောကလုံးကို ဒီလို ခေါင်းငုံ့ နေတော့မှာ လား"

"ဒါခေါင်းငုံ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ နင်မကြားဖူးဘူးလား သည်းခံခြင်းသ
ည် "

စုရေချယ်၏ စကားပင် မဆုံးသေးချေ။ သော်တာမှ စနောက်ကာဖြင့်
..."

အောင်မြင်ခြင်းမည်၏ ပြောမလို့ မဟုတ်လား"

"နင်သိရင်ပြီးတာပဲ"

"တော်ပါ ပြောမနေနဲ့ တော့"

နှစ်ယောက်သား စကားပြောရန် ဖြစ်လာရင်း စုရေချယ် အိမ်ရှေ့
ရောက်လာခဲ့ပြီ။ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ နီးကပ် လာပြီမို့ သော်တာ
မိဘများက စုရေချယ်နဲ့ အတူ စာသွားကျက်ရန် ခိုင်းစေခြင်းကြောင့်ပင်။
သော်တာက စုရေချယ်အပေါ် တစ်ခါတလေ နိုင်စားတတ်သည် ။ စုရေချ
ယ်ကလည်း အနိုင်စားခံ၏။ သို့သော် ကျောင်းစာနှင့် ပတ်သက်လာရင်
လုံးဝ အလျှော့မပေး၍ သော်တာ မကျက်ချင်လည်း ကျက်ရသည် ။ မိဘ
များက သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်နေကြသည် မို့ စိတ်ချ၍ နှစ်ယောက်သားကို
လွတ်ထားကြသည် ။

"သမီးသော်တာ စာလာကျက်တာလား လာအိမ်ထဲဝင်"

"မေမေနော် စုကျ မဝင်ရဘူးလား"

"ဒီကလေးမကတော့ သမီးက ဧည့်သည် လား လာအိမ်ထဲဝင်ကြ စာ

ကောင်းကောင်း ကျက်ကြနော် တစ်နှစ်တည်းနဲ့ ဝဋ်ကျွတ်အောင် လုပ်ကြ"

"ဟုတ်ကဲ့"

စုရေချယ်ရဲ့ စာကြည့်စားပွဲမှာ နှစ်ယောက်သား စာစကျက်တော့သ ည် ။ အချိန်အနည်းငယ် ကြာတော့ ထုံးစံအတိုင်း သော်တာ ဆက်မကျ က်ချင်တော့၍ ..."

ပျင်းလိုက်တာဟာ နင်ကတော့ စာဂျဗိုးလို့ မပြောရဘူးနော် မုန့်သွား ဝယ် စားရအောင်"

"သော်တာ စာကောင်းကောင်း ကျက်ဟာ မကျက်ချင်လည်း ခြံထဲ ခဏလှမ်းလျှောက်ပြီးမှ ထပ်ကျက်"

"ဟာ နင်နော် တော်ပြီ နင့်အခန်းထဲမှာ ကာတွန်းတို့ အချစ် ဝတ္ထုတို့ ရှာဖတ်ဦးမယ်"

"၁၅ မိနစ်ဖတ်ပြီးရင် စာကျက်ရမယ် မဟုတ်ရင် တိုင်ပြောမှာ "

"အင်းပါ ... "

သော်တာတစ်ယောက် စာအုပ်စင်ကို မွေနှောက်ရှာပေမဲ့ သူလိုချင်သ ည့် စာအုပ်ကို မတွေ့ချေ။

"အား ... ဗုန်း ..."

"ဟဲ့ သော်တာ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"တောင်းပန်ပါတယ် ငါမတော်တဆ ဖြစ်သွားတာ"

"ရပါတယ် စာအုပ်စင်က ကြာပြီလေ နင်ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ"

"ဟင်အင်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူး ငါပြန်ရှင်းပေးမယ်နော်"

"ရပါတယ်ဟ ငါရှင်းလိုက်မယ်"

နှစ်ယောက်သား စာအုပ်စင်ကို သူရှင်းမယ်။ ငါရှင်းမယ် ငြင်းနေချိန်မှာ ပဲ။ လက်နှီးဝတ်ကြီး ကိုင်လျက် စုရေချယ် အမေဖြစ်သူ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသည် ။

"ကလေးနှစ်ယောက် ဘာဖြစ်တာလဲ"

"စာအုပ်စင် ပြိုသွားတာ သမီးတို့ ပြန်ရှင်းလိုက်မယ်"

"စာပဲကျက်ပါ အမေ ဟင်းချက်ပြီးရင် ရှင်းပေးမယ်"

"ရပါတယ် နှစ်ယောက် ရှင်းလိုက်ရင် ခဏလေးပဲကိုး"

ဟင်းအိုးတည်ထား၍ စုရေချယ်အမေ သူတို့ နဲ့ စကားဆက်မပြောနိုင်။ မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ပြေးသွားတော့သည် ။ သော်တာ၏ အကြည့်သည် လည်း တခြားတစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့၏။

"ဟဲ့သော်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

သော်တာတစ်ယောက် ဘာမှ မပြောဘဲ လက်ညှိုးညွှန်ပြသည် မို့ စုရေချယ် လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည် ။ သူလည်း သော်တာနည်းတူ အံ့သြမှင်တက် သွားရသည် ။ ပြိုကျသွားသည့် စာအုပ်စင် နောက်တွင် နံရံတွင် တစ်ဝက် နှစ်ဝင်နေသည့် စာအုပ် တစ်အုပ်ကြောင့်ပင်။ စာအုပ်မှာ အရောင်အနည်းငယ် ထွက်နေသည် မို့ ပို၍ ထူးခြားနေ၏။ နှစ်ယောက်သား စာအုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည် ။ စာအုပ်မှာ အညိုရောင်။ အနည်းငယ်ထူသည် ။ တစ်ချက်တစ်ချက် အလင်းရောင်စူးစူး ထွက်နေသည် ။ စာအုပ်အရှေ့ဘက် မျက်နှာတွင် ရေးထားသည့် စာကြောင့်ပို၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေပြန်သည် ။

"သတိ ဖွင့်မဖတ်ရ"

ဤစာအုပ်ကို ကြောက်တတ်သူများ မဖတ်ရ။ လောဘကြီးသူများ မဖတ်ရ။ ဖတ်မည် ဆိုပါက ဘေးတွေ့တတ်သည်။ ဤစာအုပ်ကို ကောင်းကျိုးအတွက် အသုံးပြုတတ်မှ သာ ဖတ်ပါ။ မှတ်ချက်။ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေချိန် ည (၉) နာရီတွင် သာ ဖတ်ပါ။ အရှေ့မျက်နှာဖုံးက စာကို ဖတ်ပြီးသည် နှင့် ...။

"ဟဲ့သော်တာ နင်ဘာလုပ်တာလဲ"

"စာဖတ်မို့လေ"

"သူရေးထားတာတွေ မမြင်ဘူးလား"

"မြင်တယ်လေ ဘာလုပ်ရမှာ လဲ ငါဒီလို စကား အသုံးအနှုန်းတွေကို လက်မခံဘူး ယုံလည်း မယုံကြည်ဘူး"

"ဒါပေမယ့် ဒါက ငါ့အိမ်က ငါ့စာအုပ်လေ ငါကမဖတ်နဲ့ ဆို နင်ဖတ်ခွင့်မရှိဘူး"

"စိတ်ဓာတ်ပဲလေ ငါပြန်ပြီ ငါ့သူငယ်ချင်းက စာအုပ်လေး တစ်အုပ်တောင် ငါ့ကို ပေးမဖတ်နိုင်မှ တော့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းဆိုတာ မဟုတ်ခဲ့ဘူး ဆိုတာ သိလိုက်ရတာပေါ့"

သော်တာ ပြောချင်ရာ ပြောပြီး စာအုပ်တွေထည့်ကာ ပြန်သွားတော့သည်။ ။ စုရေချယ်မှာ လည်း ကိစ္စအချို့ကြောင့် မဖတ်ခိုင်းခြင်းသာ။ စုရေချယ် အဘွားမဆုံးခင်က စာအုပ်တစ်အုပ် အကြောင်း ပြောခဲ့ဖူးသည်။ ။ စုရေချယ် ပြန်တွေးမိခဲ့သည်။ ။

"မြေးလေး အဘွားမြေးလေးကို အရေးကြီးတဲ့ အရာတစ်ခု ပြောစရာရှိတယ် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်သုံးဆယ်က မြေးလေး အဘိုးထူးဆန်းတဲ့ စာအုပ်

ပ်တစ်အုပ် ရှာတွေ့ခဲ့တယ် အဲဒီစာအုပ်ကြောင့်ပဲ မြေးလေး အဘိုးဟာ လောဘတွေတက်ပြီး သေပွဲဝင် သွားခဲ့ရတာ ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘူး စာအုပ်လည်း အလိုလိုနေရင်း ပျောက်သွားခဲ့တယ် တကယ်လို့ များ သတိ ဖွင့်မဖတ်ရ ဆိုတဲ့ စာအုပ်တွေ့ခဲ့ရင် လောဘ မတက်မိပါစေနဲ့ မြေး"

အဘွားဖြစ်သူ ပြောခဲ့သည့် စာအုပ်ဖြစ်မည်ဟု တွေးကာ စာအုပ်ကို သေချာထုတ်ပိုးကာ သော့ခတ် ထားလိုက်တော့သည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သော်တာလည်း စာအုပ်ကိစ္စကြောင့်ပဲ စုရေချယ်ကို လုံးဝ စကားမပြောတော့ချေ။ တစ်ဦးတည်းသော သူငယ်ချင်းသော်တာနှင့် စကားမပြောရသည် မှာ စုရေချယ်အတွက် အလွန် ခက်ခဲလှသည်။ စာအုပ် မပေးမချင်း ဒီဆက်ဆံရေး ပြေလည်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ စုရေချယ် ကောင်းကောင်း သိ၏။ သို့သော် သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ ဘေးတွေ့မည်ဆို၍ မပေးခြင်းသာ။

"သမီးသော်တာ မိစုလေးနဲ့ ရန်ဖြစ်ထားကြလို့ လား"

"ဒီလိုပါပဲ မာမီ စိတ်ကောက်နေရုံပါ ရန်မဖြစ်ပါဘူး"

"မိစုက သမီးအပေါ် အနစ်နာခံတယ် သူ့အပေါ် သိပ်မဆိုးပါနဲ့ နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သမီးက သူ့ကို စချင်ရုံပါ သူဘယ်လောက်ထိ ဝမ်းနည်းခံစားနေမလဲ မသိဘူး ဒီညနေ သူတို့ အိမ် သွားလိုက်မယ်နော် စိတ်မကောက်တော့ဘူး"